

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200304
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321200304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8-10, IČO: 30 807 484 proti žalovanému: L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. M., ul. F. č. XXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Čadca, ul. Potočná č. 2835/1A, IČO: 36 866 849, o zaplatenie sumy 15,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12C/9/2021-57 zo dňa 22. júla 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 12C/9/2021-57 zo dňa 22.07.2021 žalobu zamietol (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca doručil súdu dňa 03.02.2021 žalobu, ktorou sa voči označenému žalovanému domáhal zaplatenia sumy 15,27 eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Podanie žaloby odôvodnil tak, že Ing. E. I. (povinný), ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, bol od 22.07.2014 poberateľom vdoveckého dôchodku vyplácaného žalobcom, ktorého výška ku dňu jeho smrti bola 250,90 eur mesačne. Z vdoveckého dôchodku povinného sa na základe exekučného príkazu č. EX 61/2015 zo dňa 15.03.2016 vydaného súdnou exekútkou JUDr. Luciou Ďuricovou vykonávali v prospech žalovaného exekučné zrážky na úhradu pohľadávky s príslušenstvom v celkovej sume 484,71 eur. Dňa XX.XX.XXXX povinný zomrel. Oznámenie o úmrtí bolo doručené žalobcovi dňa 30.08.2018. Vdovecký dôchodok povinného pri splatnosti 22. dňa v mesiaci patril do XX.XX.XXXX preto od XX.XX.XXXX malo byť ukončené vykonávanie exekučných zrážok v prospech žalovaného v sume 15,27 eur. Spolu so zánikom nároku na výplatu vdoveckého dôchodku zanikol aj nárok žalovaného na exekučné zrážky vykonávané žalobcom z vdoveckého dôchodku povinného. Na vrátenie sumy 15,28 eur bol vyzvaný súdny exekútor listom žalobcu zo dňa 17.09.2018. Súdny exekútor oznámil žalobcovi listom z 25.09.2018, že exekučné konanie bolo ukončené a zrážka z dôchodku povinného bola vyplatená žalovanému 12.09.2018. Žalobca oznámil žalovanému listom z 08.01.2019, ktorý prevzal dňa 14.01.2019 úmrtie povinného a skončenie vykonávania zrážok v prospech jeho pohľadávky a zároveň ho vyzval na vrátenie navyše vyplatenej sumy 15,27 eur. Žalobca nárok odôvodnil s poukazom na ust. § 112 ods. 2, § 113 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a ust. § 451 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len „Občianskeho zákonníka“. Na preukázanie tvrdení pripojil žalobca k podanej žalobe listinné dôkazy. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poprel

nárok žalobcu a považoval ho v celom rozsahu za neopodstatnený. Vo vyjadrení zo dňa 04.05.2021 (aj zo dňa 20.07.2021 prostredníctvom splnomocneného zástupcu) uviedol, že pokiaľ sa žalobca dozvedel že povinný zomrel v r. 2018 a žalobu podal v r. 2021 je zrejme, že bezdôvodné obohatenie by bolo premlčané, žiadal žalobu zamietnuť.

3. Okresný súd pri rozhodovaní citoval ust. § 112 ods. 2, 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 30.04.2021, § 113 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 C. s. p., § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Nárok žalobcu posúdil podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Mal v spore preukázané, že žalobca realizoval na podklade exekučného príkazu súdnej exekútorky na vymoženie pohľadávky v prospech žalovaného zrážky z dôchodku povinného v exekučnom konaní Ing. E. I., pričom ku dňu 31.08.2018 bola zrazená z jeho dôchodku suma 10,41 eur a 4,86 eur (č.l. 8 spisu a identifikátor rodné číslo povinného). Táto suma bola odoslaná súdnej exekútorky. Žalobca mal doručené oznámenie o úmrtí povinného Ing. E. I. podľa pečiatky 30.08.2018 (č.l. 7 p.v.), pričom povinný zomrel XX.XX.XXXX. Povinný poberal dôchodok vždy k 22. dňu v mesiaci, teda nárok povinnému zanikol dňom XX.XX.XXXX. Pokiaľ vyplatil žalobca zrážky z dôchodku povinného splatné 31.08.2018, stalo sa tak po tom, čo mu nárok zanikol a preto suma vyplatená v prospech účtu súdnej exekútorky bola sumou neoprávnenou, čo zakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súdna exekútorka oznámila žalobcovi listom z 25.05.2018, doručenom podľa prezenčnej pečiatky žalobcovi dňa 28.09.2018, že výplata bola zaslaná v prospech žalovaného ako oprávneného v exekučnom konaní. Od toho okamihu žalobca vedel nielen o sume obohatenia, ale i o osobe, ktorá túto sumu získala. Súd s prihliadnutím k vznesenej námietke premlčania sa touto v danom spore i zaoberal. Mal za to, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je stanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne; tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vzneseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípadne ak plynúť nezačala. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Ak súd vychádza pri rozhodovaní z toho, že žalobca vykonal zrážky za obdobie od XX.XX.XXXX do 21.09.2018 v celkovej sume 15,27 eur so splatnosťou 31.08.2018 podľa poukazu, od nasledujúceho dňa po splatnosti t.j. od 01.09.2018 začala plynúť objektívna 3 ročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pre daný spor je však podstatná subjektívna doba podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť v rámci objektívnej a to nasledujúcim dňom doručenia oznámenia súdnej exekútorky žalobcovi dňa 28.09.2018, že suma ním žiadaná bola vyplatená konkrétne žalovanému a to dňa 12.09.2018 a táto subjektívna dvojročná doba uplynula 29.09.2020 (utorok). Pokiaľ žalobca podal žalobu na súd dňa 03.02.2021, stalo sa tak po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby. Z dôvodu námietky premlčania vznesenej žalovaným a jeho právnym zástupcom súd podanej žalobe nemohol vyhovieť a žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p., nakoľko plne úspešným v spore bol žalovaný (100 %). O konkrétnej výške rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Považoval právny názor súdu, že vzájomný vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že ešte plynie druhá premlčacia doba (objektívna), za nesprávny. Podľa ust. § 107 Občianskeho zákonníka dĺžka objektívnej lehoty v prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, je tri roky. V tomto prípade je to odo dňa 12.09.2018, kedy súdny exekútor poukázal žalovanému na jeho účet exekučnú zrážku, ktorá už nebola z dôchodku povinného, pretože mu nárok naň zanikol. Z uvedeného vyplýva, že objektívna trojročná doba uplynie dňa 12.09.2021. Žalobca poukázal na rozhodnutie R 25/1986, podľa ktorého plynutie objektívnej

premlčacej doby je upravené bez akejkolvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor. V zmysle ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu (12.09.2018). Žalobca vzhľadom na dodržanie trojročnej objektívnej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia trval na žalobe a vzhľadom na uvedené skutkové a právne dôvody navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 C. s. p. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 28.09.2021 v prvom rade poukázal na to, že odvolanie nemá náležitosti podľa § 365 C. s. p. (v texte odvolania žalobca neuviedol žiaden zákonný odvolací dôvod na podanie odvolania) nemožno preto pre vady odvolania v odvolacom konaní pokračovať, čo predstavuje dôvod na odmietnutie odvolania. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bez uvedenia konkrétnych odvolacích dôvodov by odvolací súd neprípustne narušil rovnosť strán civilného sporového konania (viď napr. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/106/2019 z 29.01.2020). Podľa žalovaného pokiaľ žalobca poukazuje na dĺžku objektívnej premlčacej lehoty vzťahujúcej sa na nárok z bezdôvodného obohatenia, ktorá objektívna lehota podľa neho končí dňa 12.09.2021, tento opomenul poukázať na skutočnosť, že subjektívna premlčacia lehota v trvaní dvoch rokov uplynula dňa 29.09.2020. Nakoľko žaloba bola na súd podaná až dňa 03.02.2021, bola táto podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Keďže on v konaní kvalifikovaným spôsobom vzniesol námietku premlčania, súd sa s touto musel vysporiadať, vyhodnotil ju ako opodstatnenú a žalobu vzhľadom na premlčanie žalobou uplatneného nároku správne zamietol. Rozsudok okresného súdu tak považoval za presvedčivý a po právnej stránke riadne odôvodnený. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalobcu odmietol alebo rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca v replike zo dňa 08.10.2021 nepovažoval dôvody, ktoré uviedol žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu, za opodstatnené. Odvolanie bolo podľa neho riadne odôvodnené a obsahuje všetky náležitosti odvolania v súlade s ust. § 363 C. s. p. Podľa ust. § 107 Občianskeho zákonníka dĺžka objektívnej lehoty v prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania je tri roky. V tomto prípade je to odo dňa 12.09.2018, kedy súdny exekútor poukázal žalovanému na jeho účet exekučnú zrážku, ktorá už nebola z dôchodku povinného, pretože mu nárok naň zanikol. Z uvedeného vyplýva, že objektívna trojročná doba uplynula až dňa 12.09.2021. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

7. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike zo dňa 13.10.2021 uviedol, že dĺžka objektívnej premlčacej lehoty je v danom prípade absolútne irelevantná, nakoľko nárok bol uplatnený v súdnom konaní po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 29.09.2020, pričom on účinne vzniesol námietku premlčania, a teda je vylúčené, aby súd žalobcovi premlčaný nárok priznal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd správne zamietol žalobu, keďže nárok bol v súdnom konaní uplatnený po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Zotrval na odvolacom návrhu.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

9. Odvolací súd v prvom rade reaguje na námietku žalovaného vo vyjadrení ohľadom toho, že odvolanie nemá náležitosti podľa § 365 C. s. p. (v texte odvolania žalobca neuviedol žiaden zákonný odvolací dôvod na podanie odvolania) nemožno pre vady odvolania v odvolacom konaní pokračovať, čo predstavuje dôvod na odmietnutie odvolania.

10. Podľa § 127 ods. 1 C. s. p., ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis.

11. Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

12. Podľa odvolacieho súdu podstatná námietka žalobcu uplatnená v odvolaní podľa odvolacieho súdu smeruje proti právnomu posúdeniu námietky premlčania vznesenej v konaní žalovaným, ktorú tak možno subsumovať pod ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. Vzhľadom na uvedené nepovažoval výhradu žalovaného vo vyjadrení za dôvodnú.

13. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

14. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba jeho tvrdeniami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

15. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie premlčacej doby. Tvrdil, že podľa § 107 Občianskeho zákonníka dĺžka objektívnej premlčacej lehoty v prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného zavinenia je tri roky a táto plynutie odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu (12.09.2018).

16. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v subsumácii zisteného skutkového stavu pod skutkovú podstatu vyhladanej právnej normy, ktorá vedie k záveru, či a komu súd právo priznáva alebo nepriznáva. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd dopustí pri tejto činnosti omylu, t.j. keď na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo zo skutočností naisto preukázaných vyvodil nesprávne právne závery.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v čase poskytnutia plnenia existoval právny dôvod na plnenie, ktorý však v dôsledku právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky (odpadol) (rozsudok NS ČR sp. zn. 28Cdo/3113/2007 z 11.10.2007). Podľa odvolacieho súdu si žalobca v konaní uplatňoval vydanie tohto prípadu bezdôvodného obohatenia.

24. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia teda platí špeciálna úprava v § 107 Občianskeho zákonníku. V odseku 1 tohto ustanovenia je upravená tzv. subjektívna premlčacia doba a v odseku 2 objektívna premlčacia doba. Ich začiatok je upravený odlišne, pričom ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému prípadne ešte plynie druhá premlčacia doba. Občiansky zákonník viaže premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia

uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného o majetkovej ujme, o jej rozsahu vyčísliteľnej v peniazoch do takej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť aj na súde a o tom, kto majetkový prospech na jeho úkor získal. Poškodený sa dozvie o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Začiatok objektívnej premlčacej lehoty je vymedzený objektívne, nezávisle na poškodenom, a nie je pre ňu významné, kedy sa poškodený o tom, že iný získal na jeho úkor majetkový prospech dozvedel; rozhodujúce z tohto hľadiska sú len skutočnosti, kedy (nezávisle na úrovni vedomosti oprávneného účastníka zodpovednostného vzťahu) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia na úkor poškodeného.

25. Odvolací súd po preskúmaní odvolania žalobcu zistil, že ním uvádzané odvolacie dôvody nie sú dôvodné. Namietal totiž objektívnu premlčaciu dobu pričom aj podľa odvolacieho súdu bola pre spor týkajúci sa vydania bezdôvodného obohatenia (čo ani žalobca nenamietal) podstatná subjektívna premlčacia doba. Táto začala plynúť dňa 28.09.2018 a skončila dňa 29.09.2020 a pokiaľ žalobca podal žalobcu dňa 03.02.2021, stalo sa tak po jej uplynutí. Na uvedenom nič nemenilo aj keby bol začiatok objektívnej premlčacej doby od 12.09.2018, t.j. dňom kedy súdna exekútorica poukázala žalovanému na jeho účet exekučnú zrážku, ktorá nebola z dôchodku povinného, pretože mu nárok naň zanikol. Obidve doby totiž začínajú a plynú nezávisle od seba a ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich a to v danom prípade subjektívnej premlčacej doby, právo sa premlčí, a ak je vznesená námietka premlčania, ako tomu vo veci bolo, právo nemožno priznať.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalovaného v spore (§ 255 ods. 1 C. s. p.).

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný a to v celom rozsahu a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).